

03/02/17

มอร์นิ่ง มูรี โอ ม ซานติ บัปตาตา

มรฺบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อรับใช้ลูกๆ ด้วยหัวใจและชีวิตของท่าน เวลานี้ละครกำลังสิ้นสุดลง และลูกทั้งหมดต้องกลับบ้าน

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงไม่สามารถได้รับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้ในเวลานี้ แต่จะได้รับในเวลาสุดท้ายเท่านั้น?

คำตอบ: เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกต้องมีร่างกายที่ทำด้วยวัตถุธาตุที่บริสุทธิ์ ในปัจจุบันวัตถุธาตุทั้งห้าไม่บริสุทธิ์ เมื่อวัตถุธาตุกลับมาบริสุทธิ์ ลูกสามารถได้รับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้ เมื่อลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องการร่างกายที่บริสุทธิ์ในโลกที่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองในปัจจุบันลูกจึงเป็นกึ่งวรรณะ ในเวลาสุดท้ายสติปัญญาของลูกสามารถมีโยคะที่สมบูรณ์ได้และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ บาปทั้งหมดของลูกจะได้รับการปลดปล่อยแล้วลูกจะได้รับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม

เพลง: ผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้นได้มาสู่ต่างแดน...

โอ ม ซานติ นักเดินทางผู้อาศัยอยู่ดินแดนไกลโพ้นได้รับการจัดจําอย่างแน่นนอนโดยดวงวิญญาณมนุษย์ นั่นคือโดยผู้ที่มีชีวิต แท้จริงแล้วผู้ที่มีชีวิตทั้งหมดคือนักเดินทาง เช่นที่พ่อได้มาที่นี้จากอาณาเขตสูงสุด ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ก็ได้มาที่นี้จากอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกันเพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อต้องมาครั้งเดียวเท่านั้นในทั้งวงจร เหตุนี้เองพ่อจึงกล่าวได้ว่าเป็นการอวดาร เมื่อลูกมาที่นี้แล้วลูกก็เฝ้าแต่ใช้ชาติเกิดใหม่ที่นี่ ขณะที่พ่อกำลังมาลูกๆ ครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อจะรับใช้ลูกๆ ด้วยความรักจากส่วนลึกของหัวใจและด้วยชีวิตของพ่อ พ่อรักลูกๆ ทั้งหมด ไม่สามารถมีพ่อคนใดที่จะไม่รักลูกๆ ของเขา เพียงลูกๆ ได้รับมรดกจากพ่อของพวกเขา เหล่านั้นเป็นพ่อที่มีชีวิตจําคัด แต่ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจําคัด ไม่มีผู้ใดรู้ว่าพ่อกำลังมาเมื่อใด ท่านพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ละครกำลังจบสิ้นและเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ไม่มีใครรู้หนทางกลับ พวกเขาเพียงแต่พูดว่าผู้หนึ่งนั้นได้กลายเป็นชาวสวรรค์ หรือเขาไปสู่อินแดนที่อยู่เหนือขึ้นไป เวลานี้ลูกๆ ทั่วทั้งโลกไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ในระหว่างนี้ บาบาส่งมาเมื่อบทบาทของทุกคนได้จบสิ้นแล้ว ลูกๆ ทั่วทั้งโลกในส่วนของการร่างกาย เราคือพี่น้องชายหญิง ลูกแต่ละคนต้องจบสิ้นบทบาทของตนเองและแล้วลูกทั้งหมดจะต้องเล่นบทบาทของลูกๆ ทั่วทั้งโลกของลูกเอง ทุกคนจําพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! โอ งามของสิดา ได้โปรดมา!

รามจะไม่มาเพียงเพื่อสิดาเดียวเท่านั้น มีเพียงรามเดียวสำหรับสิดาทั้งหมด ลูกๆ ทั้งหมดจําว่าท่านและกราบไหว้บูชาท่าน ละครนี้

เป็นเรื่องของ 5,000 ปี พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้จักราชชาติเกิดของตนเอง พ่อรู้เกี่ยวกับชาติเกิดเหล่านั้น ไม่มีผู้ใดสามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นเรื่องของหลายแสนปี สิ่งหลักคือใครคือพระเจ้าของกิตะ เมื่อลูกลืมสิ่งนี้ ตามละครพ่อจึงสามารถมาอีกครั้ง ไม่มีสิ่งใดสามารถเกิดขึ้นเพียงด้วยการอ่านกิตะ พ่อท่านเองมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า: สิ่งใหม่ทั้งหมดที่พ่อบอกลูกนั้นจะหายไป สิ่งเหล่านี้จะไม่ดำเนินต่อไปตลอดเวลา ความรู้อื่นๆ จะมาในเวลาสุดท้าย พวกเขามาเฝ้าแต่ถ่ายทอดสิ่งนั้นให้แก่กันและกัน แต่ที่นี้ผู้ที่กำลังพูดความรู้และผู้ที่กำลังรับฟังความรู้จะไม่คงอยู่ ทั้งหมดจะกลับบ้าน ที่นั่นลูกไม่แม้จะรู้ว่าลูกสมบูรณ์พร้อม 16 องค์ นั่นคือรางวัล และแล้วจากการมี 16 องค์สมบูรณ์ ลูกก็กลับมา

14 องค์ ถ้าลูกจะรู้สิ่งนี้ล่วงหน้าความสุขของอาณาจักรก็จะหายไป พ่ออธิบายว่าคัมภีร์ศาสนาสูงสุดควรมาเป็นอันดับแรก ผู้คนลืมผู้เดียวผู้ที่ได้ก่อตั้งศาสนาเทพ ค่ายกย่องต่อผู้เดียวที่พูดกิตะมีมากกว่ากิตะเอง ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นใดที่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือพระเจ้า ที่เหลือทั้งหมดนั้นมีตัวตน ศรีมัททคัตติดา เป็นสิ่งที่ผู้คนจํา สิ่งนั้นพูดโดยผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีการเลิกละทั้งหมด ในปัจจุบันทุกคนหาไม่ประธานและเป็นผู้อยู่อาศัยในสุสาน บาบามาและปลุกลูกทั้งหมดให้ตื่นขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โลกเก่านี้จึงถูกทำลาย ทุกคนจะถูกบดขยี้เหมือนเมล็ดมัสตาร์ด ในยุคทองจะมีต้นไม้เทพที่เล็กมาก ทุกคนจําพระเจ้า: โอ พระเจ้า ผู้เดียวที่ก่อตั้งดินแดน

แห่งสัจจะ อย่างไรก็ตาม เมื่อไหร่ที่ท่านมา? ในคัมภีร์ พวกเขาได้เฝ้าเฝ้าเวลาเป็นหมื่นเป็นแสนปี นั่นเรียกว่าความมิดมิด เวลานี้ลูกๆ ทั่วทั้งโลกของลูกคือมหาสมุทรแห่งความรู้ จะไม่สามารถมีมหาสมุทรแห่งความรู้อื่นใดได้ บาบามหาสมุทรแห่งความรู้มาหาเราลูกๆ จากดินแดนไกลโพ้น เราทั้งหมดเคยอยู่ในความมิด เราไม่รู้ว่าเราทั้งหมดคือนักแสดงในละคร ใครคือผู้สูงสุด? ลูกควรรู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน การพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหน

ทุกแห่งนั้นเป็นความรู้หรือ? หากท่านอยู่ทุกหนทุกแห่งลูกก็ไม่สามารถแม้ทำบักติ นั่นเรียกว่าความรู้ เวลานี้ลูกๆ ทั่วทั้งโลกผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีการเลิกละสำหรับทุกคนคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวาท่านคือพ่อของพ่อทั้งหมด ลูกได้มีพ่อทางโลกชาติแล้วชาติเล่า พ่อคือผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วผู้อื่นทั้งหมดก็ลงมาต่างลำดับกันไป ผู้ที่เป็นของต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของเทพก็จะลงมาก่อน เวลานี้พ่อกำลังสร้างสิ่งสร้างนั้น บราห์มินจะถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มาได้อย่างไร? พวกเขารับการนำมาเลี้ยงดูผ่านพ่อของมวลมนุษย์ ลูกๆ พูดว่า: บาบารเราได้เป็นของท่าน และเวลานี้เช่นกันเราก็คือของท่าน เราลงมาในยุคทองก่อน ในปัจจุบันเราเป็นกึ่งวรรณะ เรากำลังเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน เราจะสามารถมาบริสุทธิ์สมบูรณ์และอยู่เหนือบ่วงกรรมในเวลาสุดท้าย ในเวลาสุดท้ายสติปัญญาของลูกสามารถมีโยคะที่สมบูรณ์ได้ เพราะบาปของลูกทั้งหมดจะถูกเผาไป แม้กระนั้น ลูกไม่สามารถกล่าวได้ว่าบริสุทธิ์ที่นี้ได้เพราะร่างกายของลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์

จากไม่บริสุทธิ์ และแล้วในยุคทองลูกจะได้รับรางวัลที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะไม่สามารถคงอยู่ที่นั่นได้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ แม้วัตถุธาตุทั้งห้าจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆเวลานี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือการบรรจบพบกันของกมุทเมลาที่แท้จริง(การชุมนุม) การไปแม่น้ำคงคาเป็นของหนทางบักติ ชันยาสซีไปอาบน้ำที่นั่น แต่พวกเขาก็ยังพูดว่า ดวง

วิญญาณมีภูมิคุ้มกันจากผลของการกระทำ พ่อพูดว่า: ลูกได้ยืนมามากมายในหนทางบักติ เวลานี้จึงตัดสินใจด้วยตัวของลูกเองว่าจะอะไรถูกต้อง นี่คือการรวมของความเป็นอมตะด้วยสิ่งนี้ลูกได้กลายเป็นนายของดินแดนของความเป็นอมตะ ลูกไม่สามารถมีประสบการณ์ของความตายที่นั่นได้ ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่าผู้หนึ่งผู้ใดตายไป ที่นั่นผู้คนมีความกลัวตายอย่างมาก ที่นั่นลูกเพียงแต่เปลี่ยนเสื้อผ้าของลูก ค่ายกย่องของบาร์ตยิ่งใหญ่อย่างมาก ค่ายกย่องอย่างมากของบาร์ตเท่ากับที่มีค่ายกย่องของพ่อ ในเวลานี้ยังมีการสร้างวัดให้แก่ลักษมีและนารายณ์ กระนั้นพวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไหร่ที่พ่อได้มา เคยมีเทพอยู่ในยุคทองอย่างแท้จริง เมื่อพวกเขาพูดว่ายุคทองได้คงอยู่เป็นเวลาหลายแสนปี ประชากรของยุคทองก็ควรจะมีอย่างน้อยนับไม่ถ้วน ไม่มีใครทำอะไรด้วยสติปัญญาของพวกเขาเลย พวกเขาพูดว่าแม่น้ำคงคาปรากฏออกมาจากปากวัว ทั้งหมดนั้น

แท้จริงแล้วเป็นประเด็นของความรู้ จะสามารถมีว้าว ฯลฯ ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? คัมภีร์เหล่านั้นได้ดำเนินมาเป็นเวลาครั้งจวบจวน พ่อผู้เป็นที่รักที่สุดอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ลูกๆ ทั้งหมดคือลูกของพ่อ แต่ลูกได้กลายเป็นผู้ที่เป็นที่รักที่สุด ผู้คนไม่รู้ว่ลักษมีและนารายณ์ได้ปกครองเมื่อใด พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของราเตและกฤษณะ แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับลักษมีและนารายณ์ พวกเขาแสดงรามไว์ในยุคเงินและกฤษณะไว์ในยุคทองแดง อย่างไรก็ตาม ราเตและกฤษณะเป็นของยุคทอง เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ทั้งหมดนี้ ศาสนาทั้งหมดมีการชำระอย่าง

อย่างไร? เมื่อใดผู้นำของศาสนาเหล่านั้นจะมา? ผู้คนคิดว่าผู้นำศาสนาก่อตั้งศาสนาและแล้วก็กลับบ้าน แต่ใครจะเป็นผู้หล่อเลี้ยงสิ่งนั้น? มนุษย์ทุกคนผู้ที่สร้างสิ่งสร้างจะหล่อเลี้ยงสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน พวกเขาจะไม่ทำลายสิ่งสร้าง พ่อที่สร้างสิ่งสร้างที่มีชีวิตจำกัดก็สามารถให้ความสุขเพียงชั่วขณะเท่านั้น ถ้าใครบางคนไม่มีลูก เขาจะพูดว่า: สกอลของฉันทจะขยายไปได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ในปัจจุบัน ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และ

คดโกง มีเพลงซึ่งพวกเขาร้องว่า: มองดูว่าสภาพของบาร์ตได้กลายเป็นอะไร! และแล้วในอีกเพลงหนึ่ง พวกเขาก็ร้องว่า: บาร์ตของเรานั้นสูงสุด เวลานี้บาร์ตสูงส่งหรือไม่? ไม่เลย! ในปัจจุบันบาร์ตไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงมีอดกลั้น! นี่คือการละเล่น วันแห่งความทุกข์ของลูกในเวลานี้กำลังสิ้นสุด และวันแห่งความสุขของลูกกำลังมา พ่อผู้อาศัยของดินแดนสูงสุดได้มาย่างแดนเพื่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ บาบาพูดว่า: นี่คือการสถานที่เกิดของพ่อ จะมีใครบอกพ่อหรือไม่ว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนได้มาจากที่ใด? ร่างของใครที่พ่อได้เข้ามา? พ่อได้เข้ามาเมื่อใด? และพ่อมาทำอะไร? ไม่มีใครบอกลูกถึงสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์อย่างไร พ่อ

พูดว่า: ลูกๆ พ่อไม่มีวิธีการรักษาอื่นใด ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ลูกเพียงแต่เรียกหาพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อ ผู้ทรงพลังอำนาจ เวลานี้ลูกต้องการพลังที่จะเอาชนะกิเลสทั้งห้า ที่นี้ไม่มีเรื่องของสงครามที่รุนแรง สิ่งนี้เฝ้าแต่แฝงตัว เพียงจดจำพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นมันตราที่นิ่งเงียบและไม่สิ้นสุด เวลานี้เป็นสภาของการปลดเกษียณของลูก ลูกทั้งหมดต้องกลับบ้าน นั่นคือดินแดนของความสงบ ลูกจะไปสู่ดินแดนของความสงบจากที่นั่นโดยอัตโนมัติ ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของลูก ลูกไม่สามารถได้รับความสงบในอาณาจักรของราวันนี้ได้ ถ้าลูกปรารถนาที่จะได้รับสิ่งนี้เป็นเวลาชั่วขณะสั้นๆ จงนั่งลงและกลับมาปราศจากร่าง ทุกคนต้องการความสงบ แม้คนเป็นพันล้านจะมานั่งในความเงียบสงบ แต่นั่นก็ไม่สามารถทำให้มีความสงบได้ นี่คือการโลกของความไม่สงบ พวกเขาไม่สามารถหาวิธีการสำหรับสร้างความสงบได้ นี่คือการความรับผิดชอบของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าเคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ นั่นเรียกว่าเป็นดินแดนสุขาวดี แต่เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก ดินแดนของความทุกข์ นั่นคือดินแดนของความสงบ บ้านที่แสนหวาน พ่อที่แสนหวานก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน นั่นคือดินแดนของความสงบและนี่คือดินแดนของความทุกข์ ศาสนาอื่นทั้งหมดปรากฏขึ้นมาในระหว่างกลาง สิ่งนั้นเฝ้าแต่ขยายตัวออกไป ผู้คนได้ให้ช่วงเวลาจวบจวนเป็นหลายแสนปี นั่นเรียกว่าเป็นความมิดมิดที่สุด ขณะที่ในยุคทองเป็นความสว่างไสวที่สุด ในโลกที่ไม่มีตัวตนมีความสงบที่ไม่มีชีวิตจำกัด เราได้มาที่นี้เพื่อเล่น

บทบาทของเรา พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ ลูกกำลังฟังด้วยอวัยวะของลูก ใช่หรือไม่? ลูกรู้ว่จักรของละครหมุนไปอย่างไรใช่หรือไม่? ในปัจจุบัน ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิ ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินเป็นตริกาลดาร์ชิ ฤๅษีและมุนีเคยพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า และลูกรู้ถึงตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับความรู้ของทั้งสามโลก ไม่มีผู้ใดนอกจากลูกมีความรู้นี้ ลักษมีและนารายณ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นตริโลกนาลหรือตริกาลดาร์ชิได้ มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นตริโลกนาล ลูกรู้ประเด็นทั้งสามของเวลาและรู้จักสามโลก ลักษมีและนารายณ์ไม่มีความรู้ของสามโลกด้วยเช่นกัน วิษณุได้ถูกแสดงไว้พร้อมจักรแห่งการสำนึกในตนเอง วิษณุคือรูปคู่ของลักษมีและนารายณ์ ราเตและกฤษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ในปัจจุบันผู้คนที่กำลังสร้างวัดที่สวยงามเป็นอนุสรณ์ แต่พวกเขาควรจะมีชีวิตของลักษมีและนารายณ์ด้วย พระเจ้า ผู้สูงสุดคือผู้เดียว ชื่อของท่านคือชีวา ท่านเรียกว่ารูตราด้วยเช่นกัน นี่คือการบูชาของความรู้ของรูตรา ไม่สามารถที่จะมีบูชาของความรู้ของกฤษณะได้ กฤษณะคือเจ้า

ชายของยุคทอง กฤษณะจะสร้างไฟบูชาได้อย่างไร? เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นจากไฟบูชาของรูตรา ในยุคทองไม่มีความจำเป็นใดที่จะสร้างไฟบูชา ไฟบูชาทั้งหมดเป็นไฟบูชาของทางวัตถุ ยกเว้นไฟบูชาของความรู้นี้ พ่อได้อธิบายว่าเหตุใดสิ่งนี้จึงเรียกว่า

เป็นไฟบูชายัญ วัตถุทั้งหมดของโลกเก่าจะถูกล้างเว่ย เหตุนี้เองจึงมีการพูดว่า: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้สร้างไฟบูชายัญ ซึ่งมนุษย์ได้เปลี่ยนเป็นเทพในไฟบูชายัญนี้ เทพไม่วางเท้าบนโลกเก่า พ่อได้ให้หนี้มิตของทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว อัจจะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมั่นคงในศานาตั้งเดิมของความสงบของลูก นี่คือนิสภาพของการปลดเกษียณ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือนมตราที่นิ่งสงบที่ไม่สิ้นสุด
2. ในการที่จะกลับมายู่เหนือบ่วงกรรม ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ภาระของบาปที่ลูกสามารถถูกขจัดออกไปเพียงด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจดจำระลึกถึงเท่านั้น จงเอาชนะกิเลสทั้งหลายด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มา โยคี ผู้มีประสบการณ์ของความจริงจั้งและกระตือรือร้น และไม่รู้เหนี่ยว ด้วยการช่วยเหลือของพ่อ เพราะลูกๆคาร์มาโยคี มีความเป็นมิตรของพ่อในขณะที่มีการกระทำ พวกเขาได้รับการช่วยเหลือพิเศษ ไม่ว่างานใดอาจยากลำบากมากเพียงใดก็ตาม การช่วยเหลือของพ่อนำมาซึ่งความจริงจั้งและกระตือรือร้น กล้าหาญ และพลังให้แก่ลูกเพื่อที่จะอยู่อย่างไม่รู้เหนี่ยว งานใดก็ตามที่มีความจริงจั้งและกระตือรือร้นจะมีความสำเร็จอย่างแน่นอน พ่อไม่ได้ทำงานใดด้วยมือของท่านเอง แต่ท่านทำงานของการให้การช่วยเหลืออย่างแน่นอน ลูกและพ่อ: เมื่อลูกมีสภาพของคาร์มาโยคีเช่นนั้น ลูกจะรู้สึกเหน็ดเหนื่อยเลย

คติพจน์: มีการดึงดูดต่อนักสู้ของ “ฉัน”(I) ดังนั้น เปลี่ยนแปลง “ฉัน”(I) ให้เป็น “ของท่าน”(yours)

*** โอมซานติ ***